

blättern vor >>

NABEL subst. m., ab 1785; ‘im Glashüttenwesen: dickere Stelle in einem bearbeiteten Glasstück, an der die Glaser das Produkt vom Blasrohr trennen; ein Stück Glas’ – ‘w hucie szkła: zwykle grubsze miejsce w formowanym naczyniu szklanym, za które łapią szklarze, odczepiając wyrób od piszczela; kawałek szkła’: [einzQu.] 1785 Torz.Szkl. 35, L *[[nabel –]] W hucie sklanéy, nabel, kawałeczek szkła, średni punkt ciężaru naczynia, przez co można ten ciężar od piszczala oderwawszy, wziąć na haftayze.* ◦ 1785 Torz.Szkl. 205, L – L (zan.), SWIL, SW (hut.). ◊ **Etym:** nhd. *Nabel* subst. m., ‘in übertragener Bedeutung: erhöhter oder vertiefter Mittelpunkt’, GRI.

blättern vor >>